

hedspersonale, der ikke er omfattet af en behandlingsaftale med det offentlige, pålægges forsikringspligt.

Forslagsstillerne skønner, at udgiften til at udvide Patientforsikringen vil beløbe sig til ca. 50 mio. kr. årlig efter en 5-årig indfasningsperiode.

Forslaget begrundes bl.a. med, at nye regler om frit valg træder i kraft den 1. juli i indeværende år. I beslutningsforslaget står der, at det øger behovet for en udvidelse af Patientforsikringens område. Det passer ikke. Det passer ikke, at reglerne om frit valg øger behovet for en udvidelse af Patientforsikringens område.

Patienter, som efter 1. juli behandles efter de nye regler om frit valg på private sygehuse og klinikker eller i udlandet, vil alle være omfattet af patientforsikringsloven. Sådan er dét, og det har jeg ved flere lejligheder oplyst over for Folketinget og Sundhedsudvalget, og jeg kan bl.a. henvise til min besvarelse vedrørende lovforslag nr. L 64, hvor jeg besvarede spørgsmål 10 fra Sundhedsudvalget om netop dette.

Så her er der altså tale om en lille misforståelse, og når den er ryddet af vejen, tror jeg også, at alle vil forstå, at selv om denne sag er vigtig, og det er en sag, vi skal gå i gang med at håndtere og diskutere, så er der altså ikke det kissejag knyttet til den 1. juli, som forslagsstillerne vil give indtryk af.

Kl. 20.50

Derfor vil jeg gerne sige, at regeringen er enig med forslagsstillerne i, at forsikringsdækningen af sundhedsydelse på sigt bør udvides, men regeringen er ansvarlig og vil ikke udvide Patientforsikringen, uden at finansieringen er bragt på plads.

Jeg tror, at vi på det her punkt deler et fælles syn med den tidligere regering, som jo godt nok indledte drøftelser med Folketingets partier og også nåede et stykke vej, men som jo de facto ikke i det finanslovsforslag, som den fremsatte, afsatte så meget som en bjøt femøre til målet. Pengene skal naturligvis være der først.

Det er baggrunden for, at jeg på regeringens vegne må afvise beslutningsforslaget i den form, det er fremsat. Jeg vil så i stedet foreslå og invitere til, at vi i løbet af sommeren tager en drøftelse af klage- og erstatningssystemet med henblik på at finde nogle holdbare løsninger.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at den indbydelse, jeg her fra Folketingets talerstol retter, er en indbydelse, der rettes til alle ansvarlige partier, en indbydelse til alle ansvarlige par-

tier om at deltage i drøftelserne om, hvordan vi får moderniseret vores klagesystem og på sigt får udvidet vores forsikringsdækning, sådan at alle landets patienter, hvad enten de nu lader sig behandle i det ene eller det andet regi, kan føle sig trygge ved, at de forsikringsmæssigt er dækket ordentligt ind, og sådan at alle patienter kan få god hjælp til at finde vej gennem det klagesystem, som allerede er etableret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er glædeligt at høre, at det også ligger ministeren meget på sinde at sikre, at alle er omfattet af en patientforsikring.

Det, der er vigtigt for forslagsstillerne, er, at det for en patient ikke skal være afgørende, hvor man bliver behandlet herne. Man skal være sikker på at få den samme forsikringsdækning, og at man ikke selv er henvist til at anlægge sag.

Når nu regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti har lagt op til, at kommunerne fremover skal kunne betale for, at folk kan blive behandlet, og at man kan få skattefradrag som arbejdsgiver, hvis man lader nogle af sine ansatte blive behandlet, forventes dette så ikke at føre til, at flere vil blive behandlet i privat regi og så vil have et behov for, at der er en ordentlig patientforsikringsdækning?

Formanden:

Er det en kort bemærkning? Ja, men velkommen på talerstolen. Det er meget rart for formanden at vide det.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Der var lidt tvivl om proceduren her.

Det, der så foranlediger mig herop, er et spørgsmål til ministeren, der her siger, at det ikke passer, at ikke alle er omfattet af loven. Der vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det er korrekt, at personer, som ikke er henvist af det offentlige, men i forbindelse med det frie valg f.eks. selv frekventerer en speciallæge, ikke er omfattet af loven. Så det passer jo ikke helt, at alle er omfattet af loven.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, der er det helt centrale, er, hvilken situation de patienter står i, der efter den 1. juli 2002 får et udvidet frit valg, som betyder, at de har mulighed for at søge behandling for det offentliges